

SEKLET

N:r 3

Lösnummer 50 öre

1956

Övergången till det okända

Dr Davies hade förmågan att "se". I denna artikel berättar han om hur han såg anden frigöra sig från den fysiska kroppen vid en dödsbädd.

Att dö, att möta den svarta dödsängeln som med ett svärd hugger av livstråden, sätter en fasans skräck i de flesta människor, särskilt de som hänger fast vid detta livet med starka band eller som njutit mycket av de fröjder som denna tillvaro kan ge. De förskräckas vid tanken på att allt detta kan ta slut och, vad sedan? Många ha lyssnat till kyrkans förkunnelse om döden och det eviga livet, men ej blivit övertygade. Att de skall bli liggande i den kalla graven och där invänta den yttersta dagen, även om också själen skall dväljas på något annat, ej så noga specificerat ställe, så verkar det hela inte vara något som de kan tro på. Visst dö många i "fast tro på sin Frälsare". De äro lyckliga. Men till alla dem som inte kommit till denna tro har bl. a. spiritualismen ett budskap. Rätt rikhaltig är den litteratur där det beskrives hur det är att dö, hur det känns och vad som händer.

Prof. Haraldur Nielsson har i sin bok "Kyrkan och den psykiska forskningen" ett kapitel om döden. Den kunskap han där meddelar borde kunna inge både lugn och trygghet inför övergången till det kommande livet. Något annat än en övergång är det inte, vilket dock inte alls hindrar att denna övergång är en högst allvarlig sak. Prof. Nielsson låter i sin bok en läkare, dr Davies, berätta:

"Nu vill jag tala om vad jag har sett", börjar dr Davies, "beskrivningen av detta fenomen är varken inbillning eller något hjärnspöke. Jag vet inte om det är nödvändigt att berätta, att jag de senaste femton åren haft förmåga att se genom människokroppen. Det är också onödigt att framhålla, att jag under de sista tolv åren lärt mig mycket genom att använda denna förmåga. Jag har som läkare stått vid många dödsläger, och om jag nu beskriver ett tillfälle, så har jag även beskrivit de flesta andra." Härfter beskriver han vad han såg då han en gång var närvarande vid en äldre kvinnas dödsläger.

"Jag såg att den fysiska organismen inte längre kunde utföra den andliga principens olikartade krav — men kroppens organ tycktes liksom motsätta sig den livgivande själens avlägsnande. Muskelsystemet stred för att bibehålla förmågan att kunna röra sig. Nervsystemet ansträngde sig för att bevara känslan och hjärnan för att fasthålla intelli-

gensen och medvetandet. Kroppen och själen liknade två vänner som kände, att de nu för alltid måste skiljas. Dessa inre strider visade sig för de yttre sinnena som ett kvalfullt lidande, men jag är tacksam och lycklig att veta, att detta inte var något tecken på smärta eller olycka, utan berodde på att anden höll på att för alltid avlägga sin jordiska klädnad.

Nu omslöt huvudet av en vacker milt lysande atmosfär, och samtidigt såg jag stora och lilla hjärnan utvidga sina innersta delar. Jag såg dem avbryta de för dem säregna galvaniska funktionerna, och att de liksom mättade sig med den livselektricitet och livsmagnetism som tillhör underordnade organ. Hjärnan visade sig plötsligt tio gånger mera positivt magnetisk än den någonsin hade varit i normalt tillstånd. Detta fenomen föregår den fysiska kroppens död — upplösning. Nu hade dödsprocessen börjat. Hjärnan drog så småningom till sig de livgivande fluiderna från

Forts. å sid. 2 spalt 1.

Jordbyggare

Vi måste skaffa oss en Mammut-daggmask som bereder långtidshumus åt oss!

Den bästa recension av en bok kan understundom vara att göra citat ur densamma. Jag har en liten bok på 38 sidor "Der Kompost" av Alwin Seifert (München 1950). Följande må anföras ur densamma:

"En höstdag är inne, en mängd blad ha fallit ned från ett träd. Under följande natt var det milt och fuktigt. Nästa morgon ser man överallt på den öppna marken, ja, t. o. m. på vägarna blad sticka upp, vilka äro hopvridna till strutar eller fransar. Till varje sådan strut hör en daggmask, denne har dragit ned bladet under natten i jordhålan. Vad som där är hopsamlat, det äter han under det att han även äter jord. Båda delarna gå genom hans kropp och blir på detta sätt bemängt med kvävehaltiga körtelsafter och med ytterst söndersmulade kalkdelar. Resultatet ser man påföljande morgon i små maskliknande högar, som efter fuktiga nätter ligga överallt på jordytan. I dessa är mineralämnen tillika med växtmassa, kalk och högverkan-

de tillväxt- och förökningsämnen så fint och fullkomligt inblandade om varandra, att de utgöra ett alldeles underbart nytt näringssubstrat, som alls inte kan framställas på konstlad väg. Denna maskjord innehåller sju gånger så mycket kväve, tre gånger så mycket kali, dubbelt så mycket fosfor, dubbelt så mycket kalk, sex gånger så mycket magnesia som den allra bästa trädgårdsjord.

Men det viktigaste är, att denna humus är långtidshumus, alltså den form av humus, som icke förändras under årtionden, inte ens under århundraden — om inte människorna fördärvande ingriper — d. v. s. för att tala vetenskapligt, en humus, som med oerhörd kraft drar till sig och med järngrepp fasthåller kväve-, fosfor-, kalionerna, så att de icke kunna urlakas, och lämnar, dem ifrån sig endast till växtrötterna. Hemligheten med den höga fruktbarheten i de svarta jordarna, såsom på Magdeburgerslätten och i Ukraina, ligger i deras rika innehåll av långtidshumus. Denna är från kemisk synpunkt en fast förbindelse av humussyra med en särskild art av kalkhaltig lerjord. Endast i sådan jord finner man således den riktiga arten av svartjord.

Den som genom tillsats av långtidshumus lyckas att göra gul eller brun åkerjord nära nog alldeles svart den har därmed vunnit en förblivande fruktbarhet. Med stallgödsel och grüngödsling tycks man inte förmå det, ty ehuru all mark sedan åtminstone 1½ århundrade har blivit gödslad med stallgödsel och gröna växtmassor, så är den fortfarande nästan överallt gul eller brun. Också ha alla på den saken anställda vetenskapliga försök gett till resultat, att stallgödsel är fullständigt urlakad ur åkern inom tre år. Långtidshumus uppstår endast därute i naturen genom utsondringar från markdjuren. Den som på konstgjord väg vill åstadkomma sådan, den måste försöka att efterhärma den förebild som daggmasken giver honom. Han måste skaffa sig en konst-daggmask, jättstor naturligtvis, så där 5000 gånger förstorad och låta i honom förruttnande växtsubstanser, kalk, lerjord och djurdelar inverka på varandra. Denna Mammut-daggmask, som skaffar långtidshumus och en högst fruktbar, levande ny jord, denna finns redan: den finns i komposthögen i ny form, vars anläggning och skötsel vi nu vilja beskriva." (Härpå följer beskrivningen).

Varning för missbruk?

Det är högsommar när detta skrives. Nu skall det solas och brunbrännas. I pressen varna läkare för att utsätta kroppen för överdosering av sol. Men finns det inte mer som "överdoseras"? En del äter för mycket av den goda maten, en del andra slukar huvudvärkspulver som om de trodde att detta lämpligen borde betraktas som mellanmål. Ibland hör man folk som varit hos doktorn och fått medicin. De berätta detta nästan med stolthet. Och sedan vräka de i sig mängder av den fina, dyra medicinen.

Nu är det nog så, att det mesta som i lämplig och korrekt dos kan vara nyttigt och välgörande, i för stor dos verkar åt motsatt håll. När vi tänkte på detta rann det oss i minnet en artikel av märket Vivos Voco, införd i en liten bok med titeln "Hälsöörter". Boken är slut och kan inte anskaffas varför vi återger nämnda artikel här. Den synes oss väl värd att bli läst och begrundad av många.

"Allt kan misslyckas både mat och medicin. Varje ensidighet är missbruk. T. o. m. den homeopatiska medicinen kan missbrukas. Nypon t. ex. innehålla mycket C-vitaminer och verka urindrivande. Använda i över-

mått verka de skadligt, anstränga njurarna och hjärtat. *Mjöl* i övermått verkar reumatism och slembildningar. *Finsiktat mjöl* saknar när-salter och vitaminer, använt i större mängd orsakar det dålig tandbyggnad, dåliga nerver och i allmänhet svag organism. *Salt* medför gikt, dåliga njurar, försvagar hjärtat, ger styva leder och muskler m. m., då det användes i högre grad. *Alla kryddor* äro skadliga så snart de användas i större mått, de böra därför användas i minsta möjliga mån. *Socker* har blivit en av dödssynderna mot folkhälsan. I dess kristalliserade form är det snarast att betrakta som ett kemiskt preparat. Människans organism är ej inrättad för förtärandet av dylika koncentrerade födoämnen, ur vilka därtill allt vad när-salter och vitaminer är bortdestillerat. Endast farinsocker borde användas och naturligtvis i måttliga kvantiteter. *Konserv*, synnerligast de starkt kryddade, fördärva den naturliga smakinstinkten, locka till bruk av sprit och tobak och medföra användning i högre grad förgiftning.

Om sålunda ensidighet och övermått bör undvikas med avseende på dieten, så gäller detta ännu mer be-

Forts. å sid. 2, spalt 2.

ÖVERGÅNGEN TILL...

Forts. fr. sid. 1.

kroppens övriga delar och i samma mån som kroppens extremiteter blev mörka och kalla syntes hjärnan ljus och glänsande. Jag såg i den milda, andliga atmosfären, som utgick från den döendes huvud, hur de obestämda ytterlinjerna av ett annat huvud bildades, och hur detta småningom utvecklade sig och slutligen blev så kompakt och starkt glänsande, att jag inte längre kunde se igenom det eller betraktade det så noggrant som jag ville.

Medan detta huvud tog form och organiserades utanför och över det materiella huvudet, såg jag hur den lysande atmosfären som strömmade ut genom huvudet var i livlig rörelse, men allteftersom det nya huvudet framträdde tydligare och fullkomligare försvann denna atmosfär.

Med stor förvåning och obeskrivlig vördnad betraktade jag de mystiska processer som försiggick framför mig. På samma sätt som det andliga huvudet hade bildats, såg jag nu hur nacken, axlarna, bröstet och hela den mänskliga organismen efterhand harmoniskt utvecklade sig. Jag kände också, att det var själiska egenskaper som utvecklade och fulländade den nya organismen. De fysiska skräpigheterna hos den döende kroppen var i den nya andliga kroppen nästan fullständigt avlägsnade.

Medan denna andekropp bildades fullständigt tydligt för min inre iakttagelseförmåga, tillkännagav den materiella kroppen många symtom på smärta för de närvarande. Dessa tecken var dock fullständigt bedrägliga. De orsakades endast av livskraftens avlägsnande från lemmarna till hjärnan, och därefter från hjärnan till den nya organismen.

Nu reste sig den andliga kroppen i upprätt ställning över den avlagda kroppens huvud, och omedelbart före den slutliga upplösningen av det band, som så många år förenat dessa båda kroppar, såg jag något mycket egendomligt, en ljusström av livs- elektricitet i stark rörelse mellan den utsträckta fysiska kroppens huvud och den uppstående andliga kroppens fötter.

Allt detta lärde mig, att det som i allmänhet kallas död, endast är en andens födelse till nytt liv på ett högre plan. Ja, överensstämmelsen mellan ett barns födelse till denna världen och andens födelse till en högre värld är så fullständig, att inte ens navelsträngen fattades, som ju in i det sista förbinder de två organismerna. Och nu iakttog jag något om vilket jag förut inte haft en aning, nämligen att livselektriciteten med en obetydlig del strömmade tillbaka i den döende kroppen vid avslitandet av denna navelsträng och genast fördelade sig genom hela organismen, sannolikt för att förhindra ögonblicklig förruttelse.

Så snart den kvinnliga anden, vars avsked från den fysiska kroppen jag hade bevitnat, var helt befriad, märkte jag hur hon började inandas den jordiska atmosfärens andliga beståndsdelar. Hon tycktes endast med svårighet kunna tåla denna nya livsluft. Men inom några sekunder andades

VARNING FÖR MISSBRUK!

Forts fr. sid. 1.

träffande mediciner av vilket slag dessa vara må. En och samma medicin bör ej användas under längre tid, ej heller bör medicineras utan uppehåll. Att *järnmedicin* och även *arsenik* verka blodförbättrande intagna under kortare tid, kan konstateras, men därav kan ej utan vidare slutas, att de böra användas, då de därjämte kunna ha skadliga verkningar, som mer än väl uppväga de gynnsamma, eller såvida de kunna ersättas av andra icke skadliga ämnen. I regel kan järn erhållas i tillräcklig mängd genom frukt- och grönsaksdiät, och arseniken är alltför giftig i allopatisk dos för att utom i vissa undantagsfall böra komma till användning. I homeopatisk potensiering är arseniken icke giftig. — *Fiskleverolja* inga

hon detta nya element med största lätthet, och nu såg jag, att hon var i besittning av organ, som var fullkomligt lika dem i hennes avlagda jordiska kropp. De var dock förädlade och förskönade. Denna förvandling var emellertid ej så genomgripande, att den ändrade det karaktäristiska i hennes utseende. Hon liknade sitt förra jag i så hög grad att hennes gamla vänner, om de hade sett henne, säkert skulle ha velat säga; "O, så kry du ser ut — vad du har förändrat dig till din fördel".

Vidare såg jag hur hon långsamt anpassade sig och blev van vid de nya betingelserna i sitt andliga liv. Hon gjorde det utan sinnesrörelse och med filosofiskt lugn — allför upptagen av allvaret i den process hon hade genomgått för att ägna någon uppmärksamhet åt sina anhörigas klagan och tårar.

Hela denna förvandling försiggick under två och en halv timma men någon bestämd tidsbegränsning ges naturligtvis ej.

Utan att ändra ställning eller andliga iakttagelse fortsatte jag att betrakta den nyfödda andens rörelser. Så snart hon blivit van vid de nya element som omgav henne steg hon med en viljeinsträngning ned från sin upphöjda plats ovanför den döda kroppen och gick genom den öppna dörren ut från sovrummet, där hon så länge legat sjuk. Det var sommar och alla dörrar stod öppna, så att jag med ögonen kunde följa henne ut i det fria. Det var en glädje att se, hur lätt hon gled framåt; hon gick bokstavligt talat på den atmosfäriska luften precis som vi går på marken.

Strax utanför huset möttes hon av två vänliga andar, och sedan de ömt och igenkännande hade hälsat varandra, började de tillsammans höja sig upp genom luften. Det var som om de med glädje strävade ut på en nöjestur uppför bergslutningen. Lycklig följde jag dem med min andliga syn så länge jag kunde, och snart var de försvunna.

Jag återvände till mitt normala tillstånd — men vilken förändring! I stället för den ungdomliga och vackra varelse jag nyss sett försvinna, låg nu här den livlösa kalla kroppen, det tomma skalet, som den jublande sommarfjärilen nyss hade övergivit".

Hört i radio

Februari 2 år 1956 hörde jag i radio en högstämd och hänförd lövsång till den store konung Diors ära. Denne är som bekant det årliga ombudet för att världens tygfabrikanter och manufakturhandlare i den kvinnliga branchen, märkvärdigt

nehåller särskilt a-vitaminer, men om barn få den längre tid, medför den hjärtfel, bör därför endast användas kortare tid. Genom lämplig diet behöva sällan sådana medel tillgripas. — *Kemiska preparat*, som ofta användas i nutidens mediciner, speciellt i reklamannonserna, äro såsom oorganiska ämnen olämpliga och kunna ersättas med organiska. — *Giftiga mediciner* äro i regel endast bedövningsmedel, varigenom smärtförmimmelser och dylikt hävas, men ej orsaken till sjukdomen och oordningen i organismen. Så t. ex. har ofta vid hosta använts *opium* eller *terpentin*. Dessa medel förkväva hostan genom förlamningar, men slemmet stannar kvar och därigenom åstadkommes ofta var eller kvävning. Många liv ha därigenom i onödan gått till spillo.

Även ogiftiga mediciner med specialverkningskraft måste användas med förstånd och med måtta. Sålunda kan ett urindrivande medel vara av stor välgörande verkan intill en viss grad, men om gränsen överskrides, inträder motsatsen. Därför bör ej för stor dos användas, ej heller böra sådana medel användas lång tid utan uppehåll. Om man t. ex. använder enbärskaffe eller te på lingonblad, så böra de intagas endast några dagar i sänder med några dagars uppehåll emellan. De ha bl. a. den verkan att upplösa urinsyra, men om detta sker i högre grad, så uppstår irriteringar på njurar och nervsystem. På samma sätt med alla urindrivande medel. Sådant ger även kroppen själv tillkänna. Om man t. ex. har under en tid förtärt mycket äpplen eller svarta vinbär, så försvinner smaken för dem samt välbehaget i deras förtärande. Kroppen säger då, att den fått nog. Som regel bör man alltså komma ihåg, att *all ensidig påverkan på kroppen under lång tid bör undvikas*. Vid all medicinering böra lämpliga uppehåll göras. Detta gäller även den homeopatiska medicineringen. Därjämte böra lämpliga ombyten av medel iakttagas. Ett sunt levnadssätt överträffar så långt möjligt all medicinering. Men å andra sidan bör ej försummas, att vid behov använda *naturliga, oskadliga medicinska* medel såsom hjälpstrupper i *kampen mot ohälsa*."

För en tid sedan fick Red. en sändning av ett par preparat *Linella* och *Be-Vital*. Preparaten delades ut till ett antal personer som lovade att pröva dem. Betr. *Linella* var så gott som alla ense om, att det sköter magen på ett behagligt sätt och belåtenheten var stor. De mest synbara verkningarna var att tarmfunktionen kom igång så bra. *Be-vital* åstadkom att de som prövade det kände sig lugna och, framför allt, att sömnen blev bättre och djupare. Upphovs-

Forts. å sid. 4 spalt 2.

nog, då kvinnorna numera äro allmänt emanciperade. Men det beror väl därpå att Dior är världens främste humorist. Som sådan har han fått sig anförtrott all världens hönsfarm. Efter vad man fick höra, så lär han vara en stillsam, nästan blyg person. Tacka för det... ensam bland så många! Men vem bestämmer mode-dräkten för Dior själv?...

I dagens eko fick man också höra från en kongress av skofabrikanter. Man väntade få höra något om skoform, mått och läster. Men därav blev intet. Det kommer att förbli som hitills, då skorna tydligt fabriceras efter modell koklöv, svinfot eller dyl. Efter människofot tillverkas skorna i allmänhet icke. Och den snälla allmänheten inpassar sina fötter i klövförmerna. Det är "modernt". Men varför inte ta steget fullt ut och överta kinesernas bruk, som nu hos dem tycks vara övergivet!...

Det var en gång — inte i år — då radion hade utlyst en diskussion om pressens frihet. Fyra representanter från pressen skulle behandla saken. Men någon diskussion blev det inte av. Det var nog den enda gången, då "de fyra stora" varit fullt eniga. Det hela blev ett endröktigt prisande och bedyrande av pressens objektivitet, frihet och oberoende av alla subjektiva intressen — risu teneatis, amici!

Diskussionsämnen hade annars inte saknats på området. Endast jag för min del bidrog med 7 olika punkter på området. Den första lydde: "*Vem eller vilka* är det, som förbjuda pressen, att sakligt, opartiskt och objektivt behandla t. ex. följande områden?" Några upprepades. — Inte ens ett omnämnande förekom att förslag till diskussionsämnen inkommit. Något sådant hade jag inte heller väntat, men jag tänkte på drängen i Skåne, som hade skickats in till sta'n för första gången. Med händerna på ryggen och piskan i dem vandrade han omkring och beskådade stadens underligheter. Så kom han till torget, såg en rad bokstäver över en stor port, gick närmare och stavade: "RAD... där... HUS... hus... DARHUS. Om man skulle gå in å nabbas me tosinga!" Så smög han sig uppför trappan in i vestibulen, öppnade försiktigt dörren, stack in piskan genom springan, skakade den och surrade: "Burr!" Det faller av sig självt att han inte kom att iakttaga resultatet. Det gick likadant för mej. Fast jag hade inte tänkt att springa, utan gärna blandat mig i samtalet. Men vi, vi, som är den stora fårskokken, bevärdigades inte att få skicka in någon representant, där Stora P och Stora R låser igen dörren till sitt monopol. Vi får inte ens tillfälle att sticka in huvudet och säga: Brrr!

Ville de Vaux.

Redaktör och ansvarig utgivare
HARRY BLOM

Adr. Box 634 — Stockholm 1
Tel.. 67 14 94. Postgiro 5 29 99.

Pren.pris 2 kronor

Utkommer med 6 nummer 1956
Upplaga: 20.000 ex.

N:r 3. — 1956.

Astrologien . . .

Vi har förut gett några inblickar i astrologien under långt tillbaka lig-gande tider. Under 15- och 1600-talen hade den en blomstringstid, men under de två därpå följande århundradena, som endast hade intresse för det som kunde utnyttjas i den praktiska nyttans tjänst för tillfället, låg intresset för astrologien nästan fullständigt nere. Mot slutet av det senaste århundradet och det halvsekel, som gått till ända sedan dess, har astrologien blomstrat upp på ett otroligt sätt. Därom vittnar en litteratur av oerhörd omfattning på de tre kulturspråken.

Nu måste man väl taga för givet, att hundratals volymer kunna inte skrivas om det som ingenting är, synnerligast såsom i detta fall något, som grundar sig på emperisk erfarenhet, iakttagelser och jämförelser. Detta bör man först och främst konstatera. I andra hand kommer frågan om betydelsen, ja, nyttan av kännedomen. Det är denna sak vi nu skola taga under betraktande.

Att lära känna och erkänna en sanning har alltid sin betydelse, även om ingen direkt nytta kan uppvisas. Vad har det t. ex. för betydelse att man upptäcker att en forntida stad döljes under ett lager av sand, som samlats över densamma i tusentals år? Alla världens tidningar ropa i alla händelser ut det och människor läsa med intresse därom. Skulle det inte då också kunna ha sitt intresse att vi människor i mer eller mindre grad äro beroende och bestämda av den stjärnvärld, som vi se runt om i ett avlägset fjärran, om vi nu ens skola räkna med att vårt solsystems planeter äro oss synnerligt avlägsna.

Men just detta att vi äro bestämda av detta kosmos av strålade himlaklot från födelsen till graven, det är någonting mera än "intressant", det hör till den miljö, i vilken vi äro födda, det är ett blad i våra ödes bok.

Skulle vi alltså vara ödesbestämda, utan fri vilja, utan självansvar? Är det detta som astrologien ger oss besked om? Liksom frenologi och andra karaktäristiska, vår dagliga miljö och vårt släktarv ge oss våra verktyg, våra uppdrag, så ger oss också astrologien våra förutsättningar, helt i överensstämmelse med de andra faktorerna. Oss tillkommer det att använda verktygen, att styra farkosten, att lära i livets skola. Således: fria i bestämmelsen, fria i ofriheten. Det är livets paradox eller antinomien i vår tillvaro. Hela vår tillvaro är ställd under själv motsägelens makter. Det är, låt så vara en lägre tillvaros insignium. Att komma ut ur denna trolleirkels omslutning måste ju vara vår främsta livsuppgift. Buddis-men vill lösa denna uppgift genom viljans dödande, alla begärens utsläckande, kristendomen genom att "främst söka Guds rike och hans rättfärdighet", således ett positivt mål med uppgift för detta livet och det tillkommande.

Var vårt liv börjar veta vi icke; att det aldrig slutar tro vi. Stå månne våra astrologiska faktorer i för-

"De gamles väg" och Jesu väg

Jesus sade: "I haven hört att det är sagt till de gamle, men jag säger eder." Därmed har han sagt, att det är mycket i Gamla Testamentet, som behövde fullkomnas. Men det betyder ändå mer, nämligen att det i G. T. fanns sådant, som direkt stred mot hans lära, och detta i synnerhet, då det gällde judarnas tolkningar av detsamma — Detta strider icke mot hans ord, att han icke kommit för att upplösa utan fullborda lagen och profeterna. Det som duger blir kvar. Där G. T. icke tolkas i anslutning till och underordnande under N. T. utan har sin egen tolkning utan sammanhang med det senare, där råder en helt annan andlig värld, fullständigt främmande för kristendomens centrala tro och lära.

Såsom exempel anför Jesus själv användandet av eden. Judarna hade ideligen i sitt dagliga tal bedyranden och eder. Detta ansågo de vara i överensstämmelse med ordet: "Du skall icke svärja falskt." Och så gjorde de med tiden tillägg till skriftorden, särskilt förbehållet: "Gent emot dem som tillhöra ditt folk." Sålunda utbildades *den dubbla moralen*, som är själva grundlagen i Talmund-böckerna, en samling på 4—5000 sidor, Denna dubbla moral övergick sedan till jesuitismen, där man möter "det hemliga förbehållet" 'och "man behöver ej hålla löften och eder till kättare".

Gent emot dylika krumbukter och bedrägerier sätter Jesus de enkla orden: "Sådant skall edert tal vara, att ja är ja, och nej är nej. Vad därutöver är, det är av ondo."

Det är i allmänhet endast lögnaktiga personer, som använda sig av ständiga bedyranden och eder. Till slut går det lika bra att bedyra lögn som sanning och sanningar som lögn. Ja, det går stundom eller kanske riktigare ofta så, att begreppen sanning och lögn bli alldeles ombytta, i synnerhet blomstrar den förväxlingen inom politiken och den lägre gangstervärlden. Mord och lönnmord kunna betraktas som hjälteedad, hat och tortyr som dygd, nidskriveri och lögnhistorier om människor som prisvärda bedrifter, människor uppfyllda av ondska och själviskhet göras till ideal och folkledare. Inte är det underligt att det är i världen som det är.

För att göra sanningen och vara av sanningen fordras att dricka ur Sanningens Källa och den är Kristus:

"Under över alla under:
En har levat ren och sann.
Vilken avgrund för vår feghet,
vilken borg åt tron du vann,
vilket hopp åt oss som vändas
under intighetens bann!"

bindelse med vårt från det okända kommande förflutna? Ha vi själva en andel i vårt nuvarande livsöde, liksom vi veta att vi ha det med avseende på vårt tillkommande? Frågor, som aningen kan uppställa och spekulationen kan bearbeta och tron finna ett rimligt svar på, utan att vi få en dogmatisk lösning.

"Eppur'si Muove"—

och likväl rör den sig.

När Gallilei hade upptäckt konstruktionen av vårt solsystem, så blev han kallad inför inkquisitionen, ty hans lära stred mot segersången, att "solen stod stilla i Gibeon och månen i Ajalons dal". Han måste därför avsvärja sin lära för att inte bli bränd, men skall ha mumlat för sig själv: "Eppur'si muove".

Vår tid är åtminstone i Västerlandet långt mera tolerant. Den använder icke bålet. Dess vetenskapliga argument är hånet eller tigandet. Därför uppbromsas nya upptäckter och uppfinningar, som inte äro direkt mekaniska, genom dessa två metoder, varigenom den rent materialistiska inställningen inte bara bibehåller utan även stärker sitt övertag årtionde efter årtionde.

Det är för att föra in i ett motsatt tänkande genom att lära känna de nu undertryckta och underkända vetenskaperna som vi sökt sprida Seklet till människorna. Sakta går dock sanningen framåt trots allt motstånd, om knappast i Sverige dock i de större kulturländerna. Oss föreligger ett par skrifter från en katolsk sammanlutning i England, "The Catholic Circle for Animal Welfare". I en av dessa, "Science and Healing", återfinnes vad jag i såväl mina skrifter som i Seklet framfört, nämligen den radioaktiva strålningen och dess betydelse särskilt på det medicinska området. Vi finna där naturens finare och djupare verkande andliga krafter i motsats till den oetiska vilseledande vetenskap, som grundar sig på vivisektion och andra orimliga försök.

I den nämnda skriften omnämnes bl. a. den metod, som för några årtionden användes av läkaren Abrams i Kalifornien att genom en radioaktiv apparat undersöka hälsotillståndet hos människor samt även återställa till rätta vibrationer. Därom har jag erinrat många gånger. Ävenledes omtalas att två franska präster i Brasilien genom användande av pendeln kunnat fastställa olika våglängder och genom denna metod bestämma lämpliga läkemedel. I min skrift "Den eteriska strålningen" liksom även i föregående skrifter har jag från olika synpunkter behandlat dessa spörsmål. Jag tänker återkomma med direkta utdrag ur den här omtalade skriften.

En metod, som jag icke förut meddelat, vill jag här angiva. För undersökning huruvida en person reagerar negativt eller positivt mot tuberkulos brukas inympning av ett tuberkulinprov. Samma sak har jag undersökt med pendeln och finner därvid att immuniteten hos en människa är ytterst varierande under olika tider. Detta är alldeles i överensstämmelse med vad de stora forskarna i vaccinationssaken, såsom Vogt, Wallace, Creighton m. fl. funnit (alla verkliga forskare ha fördömt vaccinationen). Jag har använt Tuberculinum D 200, som innehåller endast den radioaktiva strålningen och ingenting av ursprungssämnet. Genom in-

tagningen av ett halvt gram har inom någon timma eller kortare tid ett helt annat tillstånd inträtt i organismen till förmån för immuniteten. Man kan alltså immunisera med homeopatiska eller strålningsmedicin, varigenom de grova och fördärliga gift- och djurprodukterna, inympade i människans blod, få oskadliga ersättningsmedel med långt större användbarhet.

Den förut nämnda skriften hänvisar till olika metoder av radioaktiv behandling såväl genom instrument som genom personlig magnetism, varom vi ämna att framdeles lämna utdrag.

V. V.

En kort

tydning

av Er handstil sändes mot dubbelt porto

H. GISSELMAN, ÖSTAVALL.

Nya böcker i år

Rudin, V.:

BLICKAR IN I EVIGHETEN.

Prof. Rudin var en andens stor-man med oerhörda kunskaper, på sin tid ansedd som vårt lands främste predikant. Han var också mystiker. Här berättar han om *Johann Friedrich Oberlins* blickar in i andarnas värld och hans karta över de sju sfärerna, eller anderikena dit de här avsmnade komma och beskriver förhållandena där. Som slutord till ett företal till boken skriver V. Vallberg: "Må nu Rudins varma, helgade, kärleksfulla stämma ljuda till många . . ."

Pris kr. 3: 75.

Lester, Reginald M:

ATT SÖKA DET HINSIDES.

En framstående londonjournalist beslutar sig för att undersöka spiritualismen. I trettio månaders tid arbetar han härpå. En ärlig, rättfram och fängslande bok där han bedömt bevismaterialet och lämnat en uppriktig redogörelse för sina iakttagelser föreligger nu.

Pris kr. 12: —.

Fredenholm, Axel:

SA HAR JAG HÖRT.

En bok om levnadsvisdom överflödande rik på tankekorn, afarismer och levnadsregler. Österns visdom i modern dräkt! En bok som man läser om och om igen.

Pris kr. 4: —.

Ude, Johannes:

VIVISEKTION

Det vetenskapliga djurplågeriet inför etikens domstol.

Hur många känner till att många millioner djur bland dessa även de som äro människans husdjur utsättas varje år för djurplågeri, i vissa fall de värsta plågor som kunna tänkas.

Johannes Ude är österrikisk universitetsprofessor.

Pris kr. 3: —

LITTERATURFÖRLAGET.

Vilkendera har rätt?

De många eller de få?

På ovanstående fråga kan man som först svara, att *det är inte säkert att någondera har rätt.*

Det måste emellertid i allmänhet sett vara en angelägen plikt för oss alla att kunna bedöma en sak rätt. För att kunna detta erfordras en sann insikt, ett allsidigt material för att kunna göra en personlig bedömning. Vi få således inte som ett latinskt ord säger "jurare in verba magistri" (svära på lärarens ord). Det gäller inte bara att rätt sovra materialet, det gäller också att välja rätt lärare.

Vi må anföra något exempel. Under ryttartävlingarna i juni i Stockholm fick man en dag läsa på löpsedlarna från AT och Expressen att djurplågeri förelåg. Vad nu då? Aldrig hade man väl sett knappast ens en notis i vårt lands "stora" tidningspress, ännu mindre på löpsedlarna, något om djurplågeri. Vi skola ej närmare gå in på frågan om djurplågeri i ryttartävlingar och travtävlingar. Vi må dock återge med vilka argument man svarar dem som påstå att djurplågeri vid dessa förekommer. Man svarar: Människorna utsätta ju sig själva för liknande faror och ansträngningar, hästarna äro själva ivriga att utmärka sig vid dessa tävlingar och de äro behövliga för bibehållande av hästbeståndet och urvalet. — Argumenten äro bra svaga för så stor apparat och så stora ansträngningar och faror.

Men — här komma vi till något synnerligt beaktansvärt: I vilken ringa omfattning och huru lindrigt är icke detta djurplågeri relativt sett emot det djurplågeri, som bedrives i vetenskapens namn över hela världen! Hur många känner väl till eller vill ens lära känna att *många millioner* djur bland dessa även de som äro människans husdjur utsättas *varje år* för djurplågeri, i vissa fall de värsta plågor, som kunna tänkas, uttryck för en sadism liksom i tortyrkammarna under medeltiden och i de ryska etc. slavlägren och fängelserna.

Men har ni någonsin sett någon löpsedel, som annonserat en artikel om den saken? Nej! Hur skulle vi kunna mästra vetenskapen!

Jo, läs en bok av professor *Johannes Ude* "Vivisektion", så kan ni med honom bedöma saken. Han är en redbar vägvisare och kunnig med doktorsgrad i alla fyra fakulteterna. Boken är utgiven på Hålsans förlag och kan även erhållas på Litteraturförlaget. Pris 3 kronor.

I boken talar inte endast texten utan även bilder. Tilläggas bör dock att omfånget är alltför litet för detta mycket vidsträckt ämne. Men klart redogöres likväl i koncentrerad form för den direkt ingripande vivisektionen. För den mest utvidgade och orimligaste av all vivisektion, nämligen sjukdomsympningarna, har dock icke funnits rum. Principen vid dessa är: Genom sjukdom skall man övervinna sjukdom, genom en mildare form skall man skydda sig mot en svårare. Vid dessa över hela den civiliserade världen och ännu längre spridda för-

sök eller till människor överförda försök offras årligen ofta under svåra kval milliontals djur. Och likväl har numera vetenskapen ofta och klart erkänt att skyddstiden varar egentligen endast några veckor. Och likväl påstår man på samma gång att man genom vaccinerings skall skydda folken från smittosamma sjukdomar. Hur ofta skola de då vaccineras? Och för vilka sjukdomar?

Vi välja ett exempel. Koppvaccinationen har nu pågått i mer än 150 år och det i allmänhet enligt tvång. Numera ha vi även här i vårt land klara erkännanden att denna vaccination skyddar endast några veckor och för övrigt ovisst även under denna tid, om ej utomordentliga åtgärder vidtas vid ympningen.

Och låt oss använda vårt förstånd. Vi välja följande tankegång: Under de senaste tio åren ha över en miljon barn i vårt land blivit ympade med koppvaccin och ungefär lika många värnpliktiga. Nu är smittkopporna försvunna från vårt land från början av 1880-talet, detta på grund av den hälsovårdsstadga, som infördes vid mitten av 1870-talet. Sedan dess ha kopporna uppträtt endast då och då genom från utlandet inkomna vaccinerade personer. Där icke fel-diagnos förekommit ha endast några få fall skett och aldrig i någon väsentlig epidemi.

Nu finns det med säkerhet inte en enda av de läkare som vaccinera, som hyser tro på att en enda av de vaccinerade skall utsättas för kopp-smitta, allra minst under den egentliga skyddstiden, d. v. s. högst första halvåret.

Här ha vi en psykologisk gåta: Hur kunna läkarna hålla på med denna humbug och hålla fast vid kravet på att få utföra denna kränkning av den enskildes frihet? Och hur är det möjligt att den svenska allmänheten och likaledes allmänheten i andra länder år efter år föra sina barn eller gå själva till denna medicinska komedi? Vittnar det inte om en oreflekterad tillit till vetenskapen och vittnar det inte om vetenskapens alltför orimliga maktmissbruk! Men det kommer ej alltid att bli så att den falska vetenskapen kommer att enväldigt behärska den stora tidningspressen. En vaknande folkopinion låter sig inte bedragas hur länge som helst.

Vivos Voco.

VARNING FÖR MISSBRUK!

Forts från sid 2.

mannen till dessa båda är läkaren och med-rådet Dr. Kleinschrood. Denne var Pastor Kneipps medarbetare och personlige vän. I förhåndsreklamen för de båda preparaten sägs det:

Linella förebygger skadorna av en närsaltfattig och syrarik föda emedan den innehåller just de ämnen som den moderna människan saknar i sin kost. *Tillfälliga* magstörningar, överskott a magsyra samt rubbat ph-värde. *Be-Vital* är ett biologiskt stärkande medel utan biverkningar. Häri ingår torrjäst, som är rik på B-vitamin som förhindrar att ämnesomsättningsprodukter hopa sig i nerv- och muskelvävnader, där de ej kunna fullständigt förbrännas. Båda äro rena örtprodukter.

Ännu är tid att själv samla läkeörter

Drink varje dag avkok på någon ört

Det grundlägger en god kondition

Växla in på GRÖNA LINJEN

ÖRTAGUBBENS

25 UNDERBARA LÄKEÖRTER

Innehåller ett urval av de lättast åtkomliga läkeörterna ur vår flora. Dessa finnas även i hälsokostaffärerna. En kopp té på någon eller några av dessa dagligen kan göra underverk. — Läs själv vad många läkare och vetenskapsmän säga om örternas förmåga att bota, eller förhindra sjukdom.

Pris 4:— kr.

Vår örtförmedling står till tjänst med anskaffande av alla förekommande örter till lägsta dagspris.

Vital:

Består bl. a. av grönsaker, B-vitaminrik torrjäst och örter (humle), vilka äro till hjälp vid nervö:s sömnlöshet, trötthet och nervositet. 3:50

Jo-Ko-Youghurt:

Youghurtkoncentrat för rätt tarmflora. liten flaska 3:70, stor 7:25

GRÖNA KOKBOKEN

av Vera Lindgren

För dem som vill tillaga närande och vitaminrika grönsaksrätter är denna bok en ovärderlig tillgång. En del påstår att den är den främsta som utkommit i vårt land.

Pris kr. 3:75.

RAKOSTRÄTTER

av Charlotte Johnsson.

En utomordentlig idériakedom och massor av uppslag för sammansättning av rätter av råkost så att måltiden blir både en ögon- och smakfröjd, gives oss här. Dessutom förslag till sammansättning av måltider i helg och söcken.

Boken har varit slut i över ett år, men vi ha lyckats återköpa ett parti som nu erbjudes våra läsare — så långt det räcker.

Pris kr. 3:75.

BLIV DIN EGEN LÄKARE

av V. Vallberg.

Ger en hel del sjukdomsbeskrivningar och anvisar bl. a. homeopatiska medel för botande, därutöver innehåller boken även andra råd för bibehållande eller återfående av hälsan.

Pris 7:— kr.

KONSTEN ATT VARA

RAKOSTARE

av Dan Aberg.

Är det en konst att vara råkostare? Kanske. Are Waerland brukade säga, att det inte finns några sjukdomar — bara livsföringsfel. Det är dessa som förf. tar itu med i denna bok och ger anvisningar att komma tillrätta med dem.

Naturen visar vägen till hälsa och livsglädje — genom dessa böcker från

LITTERATURFÖRLAGET

Vår avdelning för **Hälsöörter** erbjuder här en del dragéer av El-kaverkens, Tyskland, pålitliga tillverkning. Förpackningarna innehålla i regel c:a 150 st. Till priserna tillkommer porto för postpaket.

Haqvismistdragéer:

För hjärta, högt blodtryck o. blodkärl. (Kombination av hagtorn, vitlök, mistel) 4:25

Lecithin:

Naturlig uppbyggnadsnärning för nervsystemet. 4:25

Misteldragéer:

Vid nervö:s hjärtklappning, åderförkalkning, svindel, depressionstillstånd. 4:25

Slankhetsdragéer:

Naturligt föryngrande Sundhetsmedel. 4:50

Valerianadragéer:

Lugnande och välgörande för nerverna. 4:25

Vetegrodddragéer:

E-vitaminkällan nr 1 (antistillitetsvitaminet). Tyska läkare använder nu E-vitamin vid hjärtlidanden, artärförkalkningar och angina pectoris. 4:25

Löwenzahndrageer:

Verkar stimulerande på gallans funktion samt bukspottkörtelns verksamhet. Vid bristfällig lever- och gallverksamhet inträder ofta ämnesomsättningsstörningar vilka kunna förebyggas. Neutraliserar magsyran. Framställes bl. a. av maskrosens rot och blad. Maskrosen verkar framför allt blodrenande, blodförbättrande och blodbildande. 4:50.

Linella:

Sköter magen på ett behagligt sätt, men är ej vanebildande. *Linella* är resultatet av årslånga forskningar och är ett naturmedel. 3:50

Från LITTERATURFÖRLAGET

Box 634, Stockholm 1.

rekvireras här förprickade böcker att sändas mot postförskott.

Namn

Adress

Postadress